

Sygnatura akt VI Ka 951/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **30 grudnia 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Kazimierz Cieślikowski

Sędziowie SSO Krzysztof Ficek

SSR del. Małgorzata Peteja-Żak (spr.)

Protokolant Aleksandra Studniarz

przy udziale Janusza Smagi

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2014 r.

sprawy **skazanego M. W. syna W. i C.,**

ur. (...) w T.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 17 września 2014 r. sygnatura akt II K 409/14

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk i art. 440 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Tarnowskich Górach do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 951/14

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 30 grudnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach rozpoznał wniosek skazanego M. W. o wydanie wyroku łącznego, ustalając, że był on skazany prawomocnymi wyrokami:

I Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 16 kwietnia 2009r., w sprawie o sygn. II K 117/09, za czyn z art. 263 § 2 kk, popełniony w dniu 9 stycznia 2009r., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, wymierzono grzywnę w rozmiarze 40 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości każdej z nich na kwotę 20 złotych, zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet kary grzywny;

II Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 22 września 2010r., w sprawie o sygn. II K 1086/10, za czyn z art. 278 § 5 kk, popełniony w dniu 12 marca 2010r., na karę grzywny w rozmiarze 50 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości każdej z nich na kwotę 10 złotych, orzeczono obowiązek zaprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej;

III Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 28 września 2011r., w sprawie o sygn. II K 642/11, za czyn z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk, popełniony w dniu 17 stycznia 2011r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, wymierzono grzywnę w rozmiarze 20 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości każdej z nich na kwotę 10 złotych, orzeczono obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej; postanowieniem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 21 maja 2013r., w sprawie o sygn. II 1 Ko 2557/13, zarządzo wykonanie kary pozbawienia wolności;

IV Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 25 października 2011r., w sprawie o sygn. II K 479/11, za czyn z art. 279 § 1 kk, art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełniony w okresie 22/23 marca 2011r., na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat, wymierzono grzywnę w rozmiarze 100 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości każdej z nich na kwotę 10 złotych, zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet kary grzywny;

przy czym kary orzeczone wyrokami wyżej opisanymi w sprawach o sygn. II K 642/11 i II K 479/11 zostały połączone i wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 9 grudnia 2013r., w sprawie o sygn. II K 735/13, orzeczono w ich miejsce karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet okres zatrzymania;

V Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 11 lutego 2013r., w sprawie o sygn. II K 724/12, za czyn z art. 279 § 1 kk, popełniony w dniu 5 stycznia 2012r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet orzeczonej kary;

VI Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 20 marca 2014r., w sprawie o sygn. II K 1283/13, za czyn z art. 297 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełniony w dniu 10 czerwca 2013r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 286 § 1 kk, popełnione w dniach 6 czerwca 2012r., 12 czerwca 2012r., 21 czerwca 2012r., 10 lipca 2012r., na jedną karę 1 roku pozbawienia wolności, na mocy art. 91 § 2 kk wymierzone kary pozbawienia wolności połączone i wymierzono karę łączną w wysokości 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej;

VII Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 31 marca 2014r., w sprawie o sygn. II K 105/14, za czyn z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, popełniony w lutym 2013r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach wyrokiem łącznym z dnia 17 września 2014r., w sprawie o sygn. akt II K 409/14, na podstawie art. 91 § 2 kk i art. 89 § 1a kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzonych wyrokami w sprawach o sygn. II K 1283/13 i II K 105/14 orzekł wobec skazanego M. W. karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając skazanemu na poczet tej kary łącznej okresy kar dotychczas odbytych w sprawach podlegających łączeniu. Nadto utrzymał w mocy inne orzeczenia nie będące przedmiotem niniejszego wyroku łącznego, a zawarte w wyżej wymienionych wyrokach.

Na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w sprawach o sygn. II K 117/09, II K 1086/10, II K 642/11, II K 479/11 i II K 724/12 oraz ustalił, iż w zakresie objętym wyrokiem łącznym poszczególne połączone wyroki nie podlegają odrębnemu wykonaniu;

Nadto zasądził od Skarbu Państwa kwotę na rzecz obrońcy z urzędu kwotę 147,60 złotych brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu oraz zwolnił skazanego na mocy art. 624 § 1 kpk w całości od zapłaty kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Powyższy wyrok łączny zaskarżył w całości obrońca skazanego, zarzucając mu rażącą niewspółmierność, tj. surowość kary łącznej poprzez nieuwzględnienie przy jej wymiarze pozytywnej prognozy kryminologicznej wynikającej zarówno z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego, jak i z ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach w toku postępowania o sygn. akt II K 105/14, co skutkowało niezastosowaniem zasady absorpcji kar.

Stawiając taki zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie skazanemu kary łącznej 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego okazała się skuteczna o tyle, że w wyniku jej wniesienia Sąd odwoławczy zaskarżony wyrok uchylił i sprawę przekazał Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Wyrok ten został bowiem oparty na błędnej przesłance.

Sąd Rejonowy, orzekając w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec skazanego M. W. po raz drugi, w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia prawidłowo zauważył, że sprawy tegoż Sądu o sygn. II K 117/09, II K 1086/10, II K 642/11, II K 479/11 i II K 724/12 były już przedmiotem jego rozpoznania w sprawie o wydanie wyroku łącznego o sygn. II K 735/13, zaś po wydaniu w/w wyroków M. W. został nadto skazany w kolejnych sprawach o sygn. II K 1283/13 i II K 105/14. Sąd I instancji przyjął, iż przestępstwa popełnione w dwóch ostatnich sprawach zostały po wydaniu już wyroków w sprawach wcześniejszych. Stwierdzenie to o tyle budzi zdziwienie, iż cztery przestępstwa z art. 286 § 1 kk, przypisane skazanemu w sprawie o sygn. II K 1283/13, pozostają w realnym zbiegu z przestępstwem, którego dotyczy wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 11 lutego 2013r., w sprawie o sygn. II K 724/12. Wszystkie te czyny zostały wszak popełnione przed datą pierwszego wyroku, to jest przed dniem 11 lutego 2013r. Tak więc, stosownie do brzmienia art. 85 kk, zaistniały podstawy do orzeczenia za nie jednej kary łącznej, czego Sąd I instancji, z obrazą art. 85 kk, nie uczynił.

Zarazem Sąd I instancji nie dokonał analizy dotyczącej istnienia ewentualnego zbiegu realnego pomiędzy czynem pierwszym (z art. 297 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk), objętym wyrokiem z dnia 20 marca 2014r., w sprawie II K 1283/13, z popełnionym w lutym 2013r. czynem objętym wyrokiem w sprawie II K 105/14 bądź też zbiegu realnego czynu tego ostatniego, którego dotyczy wyrok w sprawie o sygn. II K 105/14, z przestępstwami popełnionymi przed dniem 11 lutego 2013r., wskazanymi wyżej.

Ta konstatacja prowadzi do wniosku, że zaskarżony wyrok oparty został na błędnych i niepełnych ustaleniach.

Nie jest rolą Sądu odwoławczego dokonywanie ustaleń, które prowadziłyby w konsekwencji do wydania orzeczenia o charakterze pierwszoinstancyjnym, co pozbawiałoby strony prawa domagania się jego kontroli odwoławczej. Dlatego zaskarżony wyrok uchylono i sprawę przekazano Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Ustosunkowanie się do zarzutów apelacji w tej sytuacji stało się bezprzedmiotowe i przedwczesne.

W postępowaniu ponownym Sąd I instancji w pierwszej kolejności poczyni prawidłowe ustalenia, a następnie dokona analizy, czy i jakie występują w sprawie zbiegi realne oraz wyda orzeczenie zgodne z obowiązującymi przepisami.